

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ**

Πρωτ. 1465
Αριθμ.
Διεκπ. 750

Χριστούγεννα 2010

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 55^Η
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ

Πρὸς
Τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανοὺς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Ἡ στεντόρεια φωνὴ τοῦ Ὑμνωδοῦ «Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε· Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε», μὲ τὴ χάρι τοῦ δι' ἡμᾶς Ἐνανθρωπήσαντος Κυρίου ἀκούεται καὶ φέτος στὸ μυστικὸ ἀντηχεῖο τῆς πονεμένης ἀπὸ τὰ προβλήματα ἀλλὰ διψασμένης γιὰ πίστη καὶ ἀλήθεια ψυχῆς μας.

Πράγματι, μέσα στὰ ἀδιέξοδα, τὶς ἀπειλές, τὴν ἀνασφάλεια, τὶς συνεχῶς διαφευδόμενες ὑποσχέσεις, τὸ αἶσθημα τῆς γενικευμένης κατάπτωσης καὶ ἀπαξίωσης, τὴν καθολικὴ κυριαρχία τοῦ ψεύδους, τὴ σταδιακὰ περιοριζόμενη ἐλευθερία, τὴν περιφρόνηση καὶ κακοποίηση τῆς πίστεως, τὸν ἐξανεισμό τῶν ἐλπίδων, ποὺ μᾶς ἔχει δημιουργήσει τὸ καταρρέον πλέον κοσμικὸ σύστημα, ἡ προτροπὴ τοῦ ἱεροῦ Ὑμνωδοῦ ἀντηχεῖ ὡς ἡ μόνη ἀλήθεια καὶ ἡ μοναδική μας ἐλπίδα. Ἀνάγκη νὰ δοξάσουμε τὸν Κύριο, ἀνάγκη νὰ Τὸν συναντήσουμε, ἀνάγκη νὰ ὑψωθοῦμε ἀπὸ τὰ γήινα, ἀνάγκη νὰ ἐπιρρίψουμε πάνω Του ὅλη μας τὴν ἐλπίδα, ἀνάγκη νὰ στραφοῦμε σὲ αὐτὸν καὶ μόνον, ὡς Σωτῆρα καὶ Λυτρωτή μας.

Ἡ ἐορτὴ τῶν Χριστουγέννων, ἡ ἐορτὴ τῆς Θείας Ἐνανθρωπήσεως, ὀνομάζεται «μυστήριον ξένον καὶ παράδοξον», «θαῦμα ὑπερφνές», «σημεῖον μέγα». Ὁ Θεὸς γίνεται ἄνθρωπος ἐκ γυναικὸς παρθένου! Αὐτὸ δὲν χωρεῖ στὸν ἀνθρώπινο νοῦ. «Ὁ ἀχώρητος παντὶ πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρὶ, ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρός;» διερωτᾶται μὲ εὐλαβῆ ἀπορία ἡ Ἐκκλησία. Ἡ ἐορτὴ ὅμως αὐτὴ ἐκφράζει μὲ τὸν πανηγυρικότερο τρόπο καὶ τὴ συγκατάβαση καὶ μεγάλη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ· «οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον.».

Ἔρχεται ὁ Κύριος στὸν κόσμον γιὰ νὰ ἐγκαταστήσει τὴν εἰρήνη, καὶ εἰρήνη δὲν ὑπάρχει. Ἔρχεται γιὰ νὰ ἀνατείλει τὸ φῶς τῆς Θείας γνώσεως, καὶ οἱ ἄνθρωποι

ἀδιαφοροῦμε γιὰ τὸν θησαυρό της. Ἔρχεται γιὰ νὰ εἶναι ὁ ἴδιος μαζί μας, καὶ ἐμεῖς τὸν ἀμφισβητοῦμε. Γίνεται ἄνθρωπος ὁ Θεὸς γιὰ νὰ θεώσει τὸν ἄνθρωπο καὶ εἴμαστε ξένοι πρὸς τὴ θεϊκὴ προοπτικὴ.

Ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί,

Θὰ εἴμαστε ἐντελῶς ἀδικαιολόγητοι ἂν καὶ φέτος ξεγελαστοῦμε ἀπὸ τὸν κοσμικὸ χαρακτῆρα τῶν Χριστουγέννων. Ἦρθε ἡ ὥρα νὰ καταλάβουμε ὅτι Χριστοῦγεννα δὲν σημαίνει λαμπάκια, δενδράκια, στολισμοί, κεράσματα καὶ ἀργίες. Αὐτὰ τὰ δοκιμάζουμε χρόνια τώρα καὶ εἶδαμε τὸ ἀποτέλεσμά τους.

Τὰ φετινὰ Χριστοῦγεννα καλοῦμαστε ὅλοι νὰ τὰ γιορτάσουμε μὲ δοξολογικὰ αἰσθήματα, μὲ πόθο νέας ζωῆς καὶ κατὰ Θεὸν πολιτείας, μὲ διάθεση πνευματικῆς ἀφύπνισης, μὲ τὶς ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας μας, μὲ ἀγάπη, μὲ θεῖες ἀποφάσεις. Δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέψουμε τοὺς ἑαυτοὺς μας νὰ εἶναι σὰν τοὺς Βηθλεεμίτες ποὺ ὁ Χριστὸς ἦταν δίπλα τους καὶ αὐτοὶ δὲν τὸν ὑποψίαστηκαν, ἀλλὰ κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν ταπεινῶν ποιμένων καὶ τῶν εὐλογημένων μάγων, νὰ διακρίνουμε «ἐντὸς ἡμῶν» τὴν παρουσία Του «μεθ' ἡμῶν», καὶ νὰ τοῦ καταθέσουμε τὰ δῶρα τῆς ἀγνῆς ἀγάπης μας· ὡς χρυσὸν τὴν πίστη, ὡς λιβάνι τὴν προσευχὴ μας καὶ ὡς σμύρνα τὴ ζωὴ μας.

Καὶ τότε, ὡς λαὸς τοῦ Θεοῦ «πρόσθεν τῇ φθορᾷ» βυθισμένος, ἄς ὑψώσουμε *«χεῖρας σὺν κρότοις ἐφρυνίοις, μόνον σεβόμενοι Χριστὸν ὡς εὐεργέτην ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς συμπαθῶς ἀφιγμένον»*. Ἄς τὸν ὑποδεχθοῦμε ὡς εὐεργέτη μὲ χαρὰ καὶ ἐσωτερικὴ ἀγαλλίαση.

«ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΑΓΙΑΣΜΕΝΑ!»

Μὲ τὴν εὐκαιρία δὲ καὶ τοῦ νέου ἔτους 2011, εὐχομαι σὲ ὅλους σας κάθε εὐλογία ὑλικὴ καὶ πνευματικὴ καὶ κάθε χαρὰ προσωπικὴ καὶ οἰκογενειακὴ.

«ΚΑΛΗ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ ΧΡΟΝΙΑ!»

Μετὰ πολλῆς τῆς ἐν Χριστῷ νηπιάσαντι ἀγάπης,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΗ:

Νὰ ἀναγνωσθεῖ ἀντὶ κηρύγματος κατὰ τὴν Θεία Λειτουργία τῆς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων.